

Reflexions des de Turballos

Articles d'opinió (1988 i 2005-2014)

VICENT MICÓ

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Nota editorial

Tenim el gust de presentar-vos reeditats, ara en format de llibre, una sèrie d'articles d'opinió meditats i redactats per Vicent Micó, en l'etapa madura de la seua vida, sobre qüestions diverses que afecten la vida de les persones tant en l'àmbit privat com en el públic. Aquests articles, com expressa el títol d'aquest llibre, *Reflexions des de Turballos*, han estat concebuts des del llogaret de Turballos, a la comarca del Comtat (País Valencià), i mirant el món des de la fe en Jesús de Natzaret i en les ensenyances de Gandhi, a més d'altres benaventurats hòmens i dones (Joan de la Creu, Teresa de Jesús...).

És una col·lecció de cent vint-i-nou articles que van ser publicats en el diari comarcal *Ciudad de Alcoy* en dues etapes: els cinc primers l'any 1988 i tots els restants de l'any 2005 al 2014. Per a l'edició en aquest llibre que teniu a les mans, han estat revisats en l'expressió lingüística, sobretot per a uniformar la tipografia en tot el text del llibre. Així i tot, s'ha intentat guardar la màxima fidelitat possible a les formes lingüístiques usades per l'autor en la seva primera publicació.

L'extensió d'aquests articles és curta perquè anaven adreçats a un destinatari que era el lector habitual d'un diari local i comarcal. Així i tot, el seu contingut és dens, per la qual cosa demana que el lector es pare, durant la lectura de l'article i també a la seva fi, a reflexionar en silenci sobre el que acaba de llegir.

Les citacions de la Bíblia són sobretot de la Bíblia valenciana en traducció interconfessional, versió en català publicada per primera vegada l'any 1996 en edició íntegra per l'editorial Saó de València.

Turballos, febrer de 2016

Concomitància

Ja fa temps que no dic «societat», sinó «*sucietat*». Per què? Perquè tots els béns i els valors humans van desapareixent progressivament. I una llista: la religió, la política, la cultura, la llengua, l'edificació dels habitatges i la relació; també l'alimentació, el vestir-se... Hem declarat la guerra al planeta i mare nostra, la Terra.

Quan un valor decau, tots els altres valors també van per terra.

I concomitància —insistent-hi— vol dir que tots els membres o els béns també els perdem, si se'n perden. En cal un exemple: un xiquet o xiqueta creix integralment per a aconseguir ser home o dona, necessita treballar-se el cos i també l'ànima. Però creixen els peus, les cames, els braços, tot el cos alhora, simultàniament. I l'ànima també: pensar, reflexionar, parlar, etc., i tot al mateix temps. L'antropòleg Antoni Oliver diu: «L'ésser humà encara està en bolquers.» Per a créixer en la concomitància cal autoestimar-se, perquè sense eixa evidència no pot projectar-se estimant tots els éssers vivents. No ho pot fer sense el que expressaven sant Joan de la Creu: «Cal estimar tothom per igual» i Teresa de Jesús: «Ulls que miren amb amor...» Ja que només l'amor fa viure, en som concomitants de totes totes. Si no hi som concomitants, no aconseguim ser veritables hòmens i dones. Sinceritat! No podem ser-ho ni comunicar-ho a ningú si no ho vivim íntegrament, no a mitges. Si les virtuts, segons la nostra religió, són concomitants, també els mals, els vicis, les infidelitats... ho són o s'acompanyen sense assabentar-se'n.

I aquestes vivències no són sols a nivell individual. Per això,

la *sucietat* d'avui s'ha contagiada a les religions, als polítics —als partits, especialment—, a la cultura, a l'economia i a altres mitjans, com les parelles, les famílies... en tots els àmbits de la nostra *sucietat*. Ara bé, grups com el 15-M poden netejar els ambients. Encara que hi ha molta oposició. Per això cal donar-se suport mutu, amb l'esperança que tot canvi naix de petits grups.

L'especialitat

L'especialitat és un invent burgès per avançar en una tasca i, alhora, guanyar més. Amb els criteris de la societat actual, el temps és or, car l'economia —el diner—, parlant-ne ben clar, és el valor més important. O el seu Déu. Tothom va sempre corrents. I si preguntes «on vas?», no sap què contestar. Es predica molt que no cal anar estressat tot sent víctimes de la pressa, que amb el guany van agafats de la mà. L'eficàcia és la norma i no la salut, ni la germanor, ni la justícia, ni altres valors pregonament humans.

Conseqüències: molts especialistes i pocs artesans. No queden obrers, deia un obrer jubilat. Uns només són enrajoladors; uns altres només fan murs... Avui no hi ha obrers, sinó muntadors de cases. No hi ha oficials, sinó gent que és víctima de l'ordinador. I fusters? Són muntadors de finestres, portes, etc. Podria fer una llista ben llarga de tasques, o potser també d'oficis, però amb aquestes mostres n'hi ha prou.

Un tractorista em va dir ja fa molts anys: «Jo sóc agricultor.» I jo li vaig contestar: «Tu no xafes mai la terra, no baixes mai del tractor.» Dissortadament, l'agricultura és també una empresa, no un cultiu. I quina alternativa ha de ser l'opció perquè l'home siga autèntic? Gandhi fa anys que va fer l'al-

ternativa. Heus-la ací: Tot home, i tota dona, deu aprende a cobrir-se les necessitats bàsiques.

Són aquestes: l'alimentació, el vestit i la casa per viure. Per a aconseguir-ho, cal que tothom trebal·le l'habitatge, el camp, i aprenga a teixir i a fer d'obrer, i així no carregarà ningú sobre les espatlles dels altres, que clarament és una injustícia. Acompleix el primer manament bíblic: «Guanyaràs el pa i més necessitats amb la suor del teu front» —i no del d'enfront— (Gènesi 3,19). I aleshores és quan es viu en germanor, igualtat i solidaritat. Cal recordar l'ensenyança de Jesús: «A ningú no digues mestre, ni director, ni pare...» Tots treballadors. Una vegada més fem present a Gandhi: «Si els cristians practicaren el primer mandament bíblic —el treball— em faria cristià.»

Per això les comunitats gandhianes són comunitats de treballadors on no hi ha mestres. Igualtat? Sí. I no a veure qui corre més, ni qui té més poder, siga econòmic, polític, religiós, etc., encara que siga xafant els altres. Quan el més correcte i humà seria una competència per tal de ser el més treballador. El treball és font de salut integral, no l'ocupació. És l'eix de la veritable no-violència.

Déu i l'economia

Heus ací el text evangèlic: «Ningú pot adorar alhora Déu i el diner.» Avui, en aquesta *sucietat*, l'opció de tothom, amb excepcions, confirma la regla: és el diner. Encara que ha canviat el nom i sempre es parla de l'economia (l'euro). És un vocable grec compost d'*oikos* 'la casa' i *nomos* 'lleí que administra la casa'. Però són agosarats canviant-ne el contingut, i així tots contents.

És el Déu adorat pertot arreu: polítics, religiosos i banquers,

etc. Tothom va darrere del «fals déu», l'economia. Encara som en temps de Jesús de Natzaret, en què estan units els poders romans i els poders sacerdotals del temple de Jerusalem per fer desaparèixer el bon i salvador Jesús.

Recorde moltes voltes el no violent Gandhi. I alhora recorde també sovint aquest text: «Si els cristians —les Esglésies— feren realitat les benaurances, aquest món canviaria des de les arrels tot seguit.» És la síntesi del missatge salvador del Crist; ací el tenim *ad pedem litteræ* en Lluc 6,20-26:

Aleshores, passejant la mirada sobre els seus deixebles, deia:
—Sortosos els pobres, perquè Déu, el vostre Rei, estarà de part vostra.

»Sortosos els qui ara passeu fam, perquè sereu saciats.

»Sortosos els qui ara ploreu, perquè riureu.

»Sortosos quan la gent vos odiarà i vos deixarà de banda i vos carregarà d'insults i vos posarà mala fama per causa del Fill de l'home.

»Alegreu-vos aquell dia i salteu de joia! Sí, mireu: la vostra recompensa serà gran en el cel. Així mateix feien els seus pares amb els profetes.

Si vivim com Déu mana, ara ja viurem en el paradís.

Quina llàstima que l'Església no ho haja aprofitat en lloc d'invitar a votar el partit que tothom sap que no ha presentat l'alternativa de Jesús de Natzaret, quan és Missió seua.

La veda

Titule la reflexió «La veda» perquè ara és oberta. I comence per la caça: és el començament del temps en què la caça és

Sumari

Nota editorial	5
Concomitància	7
L'especialitat	8
Déu i l'economia	9
La veda	10
Festa del patró	11
Silenci	13
En defensa del territori	14
Contaminació lumínica	18
«Et dimitte nobis...»	19
La Fireta	21
Idòlatres	22
L'espardenya?	24
Bioconstrucció	24
L'ecologia avui?	25
Els perdedors?	27
Ecològic i biològic	28
Entrevista radiofònica	31
Castellà... català...?	32
El genoma	33
La <i>civitas</i>	35
L'alimentació	36
Sacrifici	38
Diglossia	40
La creu més alta?	42
Bilingüe?	43
Només pau a l'Orient Mitjà?	44

Unitat i unitat	45
Tot un desgavell	47
L'homilia	48
Economia i Església	49
Les religions	50
Poble... urbanització?	51
L'advent	54
Diada de pau i no-violència	56
Quina?	57
L'autosatisfacció	58
Les votacions	59
El treball	61
La Copa Amèrica	64
L'objecció de consciència	65
Convivència de religions	67
Missatge evangèlic	68
Xirinacs	69
Monjos desperts	71
Déu i la llibertat humana	72
Persona sexuada	74
Beatificació massiva	75
L'anarquisme	78
Tancament de TV3	79
L'oli ecològic	81
Nadal	82
Comunitat Valenciana	83
Un savi?	85
Carnaval... Carnestoltes	86
L'homilia d'un diumenge	88
Llengua estrangera: la catalana	89
El mal	90
Ull per ull i dent per dent	92
Captaires	93
Mireu l'anyell de Déu	94
Partida de bateig	95
Crist és un monoteïsta	96
L'Alzheimer del PsoE i del PpE	97
Crist és miraculós?	98

Realitat i veritat	99
Simpatia, antipatia, empatia	101
La parella	102
La virginitat	103
El divorci?	104
Laïcisme i laïcitat	106
La Fuente Azul?	107
Interpretacions bíbliques	108
Sant Francesc de Paula	109
L'apostasia	110
Nou d'Octubre. Quin?	111
El nostre cos és un temple?	113
El traçat de l'autovia Muro-Villena	114
Un homenatge?	115
L'alimentació nadalenca	117
Pau i no-violència	118
Crisi... Quina?	119
Els Mags i el nadó Jesús	120
L'home natural existeix?	122
Presentació d'un llibre?	123
Les Esglésies i l'ecologia	124
Per què hem deixat de ser capellans?	126
La crisi: igual sou?	127
Quina Església tenim?	131
<i>Logos, Verbum, Paraula</i>	132
Vicent Ferrer	133
Tu votes?	134
El cos, l'ànima i l'esperit	135
El pecat més gros és l'individualisme?	136
Arrels d'Europa	137
Diada del Perdó	139
Cal una alternativa?	140
Masculí i femení	142
L'alimentació integral	143
El Crist còsmic	144
L'altar major: la tele	145
La quaresma	146
La «Fiesta Nacional»	148

Opció del cristià: els pobres	149
Només bous no?	150
Tres mares	154
La festa del patró Francesc de Paula	155
Independència?	156
El planeta Terra: quant de temps viurà?	157
Canvi d'actitud?	158
Calendari romà	160
Treball i ocupació	161
Jesús parlava valencià?	164
El dejuni	166
Globalització	168
Ecologista?	169
Cristianisme	171
Aconfessional	172
Fe i creença	173
Ahimsa	174
Tots nacionalistes?	176
Els incendis	177
Hi ha molts captaires?	178
La mina de...?	180
Les dones	181
Desnuclearitzat?	183
La llibertat	184
Qui estiga net... ..	186
Oxímoron	187
Ecologia holística?	189

Tenim el gust de presentar, en format de llibre, una sèrie de cent vint-i-nou articles d'opinió meditats i redactats per Vicent Micó, en l'etapa madura de la seua vida, sobre qüestions diverses que afecten la vida de les persones tant en l'àmbit privat com en el públic. Aquests articles, com expressa el títol d'aquest llibre, *Reflexions des de Turballos*, han estat concebuts des del llogaret de Turballos, a la comarca del Comtat (País Valencià), i mirant el món des de la fe en Jesús de Natzaret i en les ensenyances de Gandhi, a més d'altres benaventurats hòmens i dones (Joan de la Creu, Teresa de Jesús...).

ISBN 978-84-9883-896-1

2 4 1 8 9